

Comissió d'Obres Públiques, Infraestructures i Transports realitzada el dia 13 de juliol de 2021. Comença la reunió a les 10 hores i 11 minuts. Presideix la diputada senyora Mercedes Caballero Hueso. Reunió número 15/I.

La senyora presidenta:

Senyors i senyores diputades i diputats, anem a començar la Comissió d'Obres Públiques, Infraestructures i Transports.

I per a vore si hi ha quòrum li done la paraula a la secretària de la comissió.

Papi Robles, per favor.

(La secretària passa llista per tal de comprovar si hi ha quòrum)

Gràcies, senyora Robles.

La senyora presidenta:

El primer punt de l'ordre del dia és la lectura i aprovació, en el seu cas, de l'acta de la reunió anterior. Si ningú té cap problema, s'aprova per unanimitat.

Compareixença del vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, senyor Rubén Martínez Dalmau, per a informar sobre la seua condició de beneficiari de fons del Govern de Veneçuela a través de la fundació CEPS, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 22.094), a la qual s'acumula la sol·licitada pel Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana per a explicar i informar sobre el finançament de la Fundació CEPS i els seus beneficiaris (RE número 22.344, amb correcció d'errades RE número 22.635)

La senyora presidenta:

I passem al punt número 2: compareixença del vicepresident segon del Consell i conseller de Vivenda i Arquitectura Bioclimàtica per a informar sobre la seua condició de beneficiari de fons del govern de Veneçuela a través de la Fundación CEPS, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular i acumulada a la sol·licitada pel Grup Parlamentari Vox.

Aquí el Grup Parlamentari Popular ha demanat a la mesa cedir el seu torn de paraula perquè siga el Grup Vox el primer a intervindre. El Reglament de les Corts fixa la intervenció de cada grup segons la data de presentació de les compareixences. Però si ningú té cap problema, esta mesa no té cap problema tampoc per a fer el favor demanat pel grup Popular.

A partir d'ahí, els informe que el vicepresident –bon dia, vicepresident– té... *(algú diu: «Bon dia»)* El primer torn és

per al vicepresident sense temps. Després, sis minuts per a cadascun dels grups que han demanat la compareixença; en este cas, primer, Vox i, després, PP pel canvi que hem fet. Després, tres minuts per a la resta de grups, per l'ordre següent: el senyor Salmerón com a grup no adscrit, Ciudadanos, Unidas Podemos, Compromís i PSPV. Després contestarà el vicepresident també sense límit de temps. Després, tres minuts per als dubtes que puguen ficar-se damunt la taula, també amb el mateix ordre dels anteriors. I per a finalitzar tanca la compareixença el vicepresident amb un temps ja limitat de tres minuts.

Tot el món ho té clar, veritat?

Quan vullga, senyor vicepresident, òbriga el micro i quan vullga començar és el seu temps.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

Senyories, bon dia a totes i a tots.

I m'agradaria transmetre'ls primer de res la meua perplexitat per l'objecte d'esta compareixença. És un motiu totalment fora de lloc, tant de la meua responsabilitat com a càrrec públic com del període temporal en què s'exercixen les meues responsabilitats, responsabilitats com a vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, perquè eixa és ara la meua responsabilitat. Repetisc, vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica.

Per tant, el que jo espere d'estes Corts Valencianes és que em pregunten sobre la meua tasca de vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, que em pregunten sobre com estem aturant centenars de desnonaments des que vam arribar al càrrec, sobre com estem augmentant el parc públic d'una manera històrica com no s'havia fet mai en la Generalitat valenciana, com estem atorgant la major quantitat de recursos en ajudes al lloguer que mai s'han donat en este govern, com anem a iniciar les promocions públiques d'habitatge després d'anys i anys que no s'haja posat una sola rajola en promoció pública, com estem preparant-nos per a executar els fons europeus que crearan molta d'ocupació, molta riquesa i molt benestar.

Però jo he arribat a la conclusió que res de tot açò els interessa. Ni les ajudes al lloguer ni la rehabilitació, ni els interessos en absolut l'augment del parc públic ni parar els desnonaments. Res de tot açò els interessa. Perquè em pregunten una cosa que no té res a vore amb les meues funcions com a conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica. Res a vore.

I a mi em sembla estar assistint a l'enèsim intent de desgastar la figura d'un dels principals càrrecs del Consell per motius purament partidistes o potser per a guanyar-se algun titular en la premsa.

És una qüestió que, repetisc, no té res a vore amb la meua gestió al front d'un departament de la Generalitat i que es demostra que l'oposició al govern en la Comunitat

Valenciana està més centrada en destruir l'adversari en mitat d'una pandèmia com la qual estem vivint, d'anar contra un govern en mitat d'una pandèmia tan desastrosa com la qual estem vivint que en fer la seua faena, que la seua faena és dur iniciatives legislatives a esta comissió i la seua faena és controlar el govern, l'acció del govern des d'esta comissió. I van a permetre'm que els ho recorde.

És que vostés s'han oblidat de la seua feina com a diputades i diputats. Porten vostés molts anys en el seu càrrec de diputades i diputats, i sembla sincerament que no s'han llegit l'Estatut d'autonomia o el Reglament de les Corts Valencianes. Sembla que no saben quin és el paper d'esta comissió. I açò, van a perdonar-me, però és inexplicable.

I els recorde que les funcions del poder legislatiu són, d'una banda, dur endavant l'activitat legislativa, tal com s'establix en l'article 26 del nostre Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i he de dir que ni el senyor Castelló ni el senyor Pasqual, que ara veig que ha fugit, sembla, i no està ací. (Veus)

Bé, dona igual. Senyor García, igual, eh? Dona igual. No, és que ja no..., els confonc. Perdona, diputat García.

Ni el senyor Castelló, ni senyor Pascual, ni la senyora Peris han sigut capaços de portar una sola iniciativa legislativa a cap dels òrgans de les Corts Valencianes en matèria d'habitatge en dos anys. Ni una sola. Ni una sola. I han demostrat una capacitat política nul·la per a intentar transformar el sistema polític de defensa del dret a la vivenda. O potser estan d'acord amb les nostres polítiques d'habitatge, eh? Ara mos ho diran. Potser estan tan d'acord amb les nostres polítiques d'habitatge que ara han de buscar altres coses per a poder parlar en esta comissió. Qui sap?

I, d'altra banda, també els recorde que l'article 22 de l'Estatut d'autonomia respecte de les Corts Valencianes diu que les Corts Valencianes exerciran el control parlamentari sobre l'acció de l'Administració pública baix l'autoritat de la Generalitat. Repetisc, control parlamentari sobre l'acció de l'Administració situada baix l'autoritat de la Generalitat. I ara resulta que ens trobem davant d'una situació diametralment diferent en la qual se me pretén fiscalitzar en el marc d'una fundació privada que ni tan sol existix ja, que ja està extingida de fa molts anys, com si estiguérem –perdone que els ho diga– davant de la Inquisició. I per uns fets que res tenen a vore amb l'objecte d'esta Comissió d'Obres Públiques, Infraestructures i Transports o amb la meua gestió com a vicepresident segon del Consell.

En primer lloc, esta comissió no és la competent per a valorar el motiu pel qual se'm cita a comparéixer hui ací. Les comissions permanents com esta han de cenyir-se a les competències que tenen assignades per a impulsar i preparar les decisions del ple al dictaminar els textos legislatius.

I esta comissió té, si no recorde malament, competències en habitatge, en obres públiques, en infraestructures, en mobilitat... però, en cap cas, en matèria de qüestions relacionades a cooperació, transparència o activitats privades d'una fundació extingida, o activitats professionals de la persona que ara mateix compareix ací. I molt menys té competència per a establir un procediment inquisitorial sobre les tasques fetes per un conseller en la seua vida professional o personal vint anys arrere.

Vostés s'han adonat de la gravetat d'esta situació? Realment, s'han adonat de la gravetat d'esta situació?

I, en segon lloc, este motiu no té cap relació amb la meua tasca com a vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica. Una única atribució per la qual he de donar explicacions en esta comissió. L'única.

El mateix Reglament de les Corts Valencianes –vostés el tindran ahí davant, el podran revisar–, en l'article 44.1 diu literalment que les comissions podran requerir la presència davant d'elles dels membres del Consell i alts càrrecs de l'administració de la Generalitat, així com altres autoritats i funcionaris públics competents per raó de la matèria objecte del debat. Ni l'una ni l'altra, senyores diputades i senyors diputats.

Per este motiu, l'única opció que em queda per tal de respondre a la sol·licitud d'esta cambra i evitar així alimentar més esta falta de trellat és: en primer lloc, respecte qualsevol ajuda o subvenció atorgada per la Generalitat valenciana cenyir-me a les explicacions que va donar en el seu moment l'autoritat competent en el Consell, que va ser la consellera de Participació, Transparència, Cooperació i Qualitat Democràtica, Rosa Pérez Garijo, que ací en les Corts Valencianes, el 28 de setembre del 2021 va donar les explicacions oportunes com a persona competent del Consell.

I si recordem aquelles explicacions, hauran de coincidir amb mi que allò també era un poquet un desgavell. Perquè el mateix Partit Popular va demanar la compareixença del Consell per a explicar pràctiques de la mala gestió del Partit Popular. Estem davant d'explicacions per una subvenció que el propi govern del Partit Popular va concedir i està referint-se a un temps entre 1999 i 2010, tres legislatures autonòmiques presidides pels senyors Eduardo Zaplana Hernández-Soro, José Luis Olivas Martínez y Francisco Camps. Tots tres, per cert, implicats... imputats i alguns d'elles condemnats per pràctiques corruptes en les seues responsabilitats.

I per més voltes que li pegue al tema, realment no trobe trellat en la sol·licitud de compareixença de hui.

Els recorde, senyors del PP, senyors de Vox, particularment als senyors del PP que són els que van governar en aquella època, que vostés governaven esta comunitat, per dir-ho d'alguna manera, des del 3 de juliol de 1995 al 25 de juny de 2015, 20 anys, no? Anys de desinformació i desmemòria, com deia Raimon en la seua cançó. Però també 20 anys de malbaratament de recursos públics. I ja no parlem en particular del cas Cooperació, perquè se'ls cauria la cara de vergonya de pensar el que va passar en aquell moment.

Però també veig que tenen un particular interès en la tasca de la Fundació CEPS en Amèrica Llatina. I en eixe respecte jo puc donar-los la informació com a professor de Dret i com a persona que està incorporada professionalment en diferents àmbits, no només en la Fundació CEPS, en moltes altres universitats i fundacions arreu del món, puc donar-vos la informació que vostés vullguen.

Però és, de fet, la major part d'esta informació ja està publicada. Està publicada per mi, amb dades, amb noms, amb llums i taquígrafs des de fa més de dos anys; per cert, entre altres llocs, en un llibre editat pel professor Manuel

Alcántara, catedràtic de Ciència Política de la Universitat de Salamanca, i publicat en Tecnos, una de les editorials més prestigioses del país, on jo explique com es conforma la Fundació CEPS, com es conforma el Centre de Estudis Polítics i Socials, quin és el seu paper en Amèrica Llatina, i segur que els trau de molts dels dubtes que ara mateix volen que jo explique ací.

De fet, després de la lectura d'eixe capítol d'eixe llibre, jo estic a la seua total disposició per a poder explicar-los, si tenen curiositat, més coses, més qüestions sobre com un grup de professors d'enorme qualitat i amb grans aptituds van poder desenvolupar una tasca encomiable –i jo diria que revolucionària– en Amèrica Llatina. I, de fet, fixe'ns vostés fins quin punt està, si em permet, senyora presidenta, estic disposat que puguen llegir, que els he portat uns exemplars del llibre perquè el tinguen vostés i el puguen... Puc alçar-me i repartir-los, veritat? I el puguen vostés revisar, llegir tranquil·lament.

Ací, en el llibre de Manuel Alcántara, *Los orígenes latinoamericanos de Podemos*, els he assenyalat el capítol on diu: «El Centro de Estudios Políticos y Sociales y América Latina. Una experiencia de mutuo aprendizaje», on els explique amb detalls, amb dades, amb noms, tot el que vostés estan preguntant ací. Per tant, si per favor, jo he portat exemplars per als portaveus dels grups parlamentaris, per tant ja... (*Veus*) Ahí tenen totes les dades al respecte que segur que els poden interessar molt. Ja he dit que això fa molts anys que està editat i està tot explicat, i estic segur que va a interessar-los molt, per cert, el meu escrit.

Atesa la situació, senyories, no puc evitar aprofitar esta compareixença per a recordar els aspectes fonamentals de l'esquema institucional bàsic en una democràcia parlamentària com la nostra, en un model basat en la separació de poders, un model en què el poder legislatiu té com atribució bàsica el control del govern i l'actuació legislativa, i així ho estableix la Constitució espanyola en el seu article 66.2, i en el nostre Estatut d'autonomia, en el seu article 22.b i c. I esta funció de control és bàsica per al bon funcionament del nostre sistema, i això és així perquè l'element jurídic nuclear de la relació entre el parlament i el govern s'anomena *confiança*, una confiança que té com a correlat la capacitat del poder legislatiu de controlar a l'executiu.

I em permetrà citar i recordar, per cert, a un dels meus metres que en glòria estiga, que és el professor Joaquín García Morillo, que va estudiar molt bé el control parlamentari, i ell sempre insistia que el control parlamentari acabe sent la verificació de l'acció de l'executiu i la influència del parlament sobre eixe control. Repetisc, l'acció de l'executiu, és a dir, l'acció meua com a conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica. I la importància d'esta funció de control polític del govern és crucial per al funcionament democràtic perquè permet que les persones escollides per vostés, o un govern que està relacionat directament amb el parlament en el marc de l'acció de govern, vinguen ací a donar explicacions de les seues tasques en el govern i poder d'eixa forma preveure qualsevol exercici de desviament de poder.

Per tant, la funció de control ha de ser una funció fluida entre el parlament i el govern, ha de ser una funció realitzada en el marc d'eixa confiança mútua entre el parlament

i el govern, una confiança institucional, que vostés puguen preguntar i jo haja de contestar, dins de l'esquema que estableix la Constitució, l'Estatut d'autonomia, i el Reglament de les Corts Valencianes. I sí, el correlat evident d'este facultat de controlar és la meua obligació de comparèixer, i per això estic ací hui, perquè tinc l'obligació de comparèixer i de contestar a les preguntes fetes respecte a les meues tasques com a vicepresident segon i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica. Perquè vostés entendran perfectament que en el marc d'un estat constitucional, d'un estat de dret, vostés no tenen patent de cors per a poder preguntar sobre qualsevol cosa del *mundo mundial*, ni tenen *carta blanca*; el que vostés siguen diputades i diputats no vol dir que puguen insistir, escodrinyar i buscar en una persona, més enllà del la seua gestió en el marc de l'executiu. Jo trobe que açò no els ha quedat clar, i desconèixer estos límits ens porta directament a l'autoritarisme, directament a l'autoritarisme, vulnera l'essència de la funció de control i s'exerceix un desviament del poder, i això suposa vulnerar la democràcia.

Vostés, em permeten que us ho diga, no sé si han fet els càlculs, cadascuna de vostés i cadascun de vostés, dels noranta-nou diputades i diputats de les Corts Valencianes, li consten enguany a l'erari públic valencià, cadascun de vostés, eh?, 303.000 euros. I jo estic convençut que el poble valencià no vol que destinen eixos 303.000 euros per diputada i diputat per a perdre el temps conforme estem fent ací, i el que és pitjor, a fer-me perdre el temps a mi, que jo ara mateix havia d'estar treballant en allò que he d'estar treballant, que és: aturar desnonaments, donar ajudes al lloguer, buscar ajudes per a rehabilitació, preparar-nos per a obtenir i poder gestionar adequadament els fons europeus que van a arribar...

Vostés no haurien de ser inquisidors, i açò no hauria de ser un tribunal de la Inquisició. Vostés són diputades i diputats, i els demane, i, com a part del poble valencià, els exigisc que estiguen a l'altura del que es demane de vostés.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, vicepresident. Apague el micro, per favor.

Ara, és el torn dels grups parlamentaris.

En primer lloc, el portaveu del grup Vox, senyor García. Un momento que ponga el tiempo.

Señor García, cuando quiera. (*Veus*)

Un momento, por favor.

Señor Salmerón, antes de empezar la intervención, he explicado un poco los tiempos, he comunicado que se me había pedido que primero interviniera Vox, a pesar de que en el orden del día y por presentación tocaba el Grupo Popular, y he dicho un poco el orden, pero, si quiere, se lo... Vale.

Señor García, cuando quiera.

El senyor García Gomis:

Muchas gracias, presidenta.

Hay que felicitarnos que por fin Cuba ha despertado. La cabeza de la serpiente que ha envenenado durante décadas a Latinoamérica por fin puede que sea cortada, y solo la izquierda europea, y peor aún, solamente la más rancia, la española, es la que pide que continúe el yugo comunista y dictatorial sobre Cuba.

Pero también celebro, señor Dalmau, que por fin usted haya venido por aquí porque, aunque haya tenido que ser Ximo Puig el que le ha traído de la orejita para que venga a comparecer y responder a nuestras preguntas, le recuerdo a usted que, después de tanta palabrería y de tanto lloro, el que da permiso para que vengamos aquí a interrogarle es la Mesa de las Cortes. O sea que, si usted quiere elevar alguna queja, elévela a la Mesa de las Cortes y, si lo prefiere, a la mesa de la presidencia de esta comisión que hubiera inadmitido su comparecencia. A partir de ahí, menos lloros y menos lecciones de lo que tiene que hacer cada uno, que luego usted no responde en el parlamento y se dedica a hacer mítines. (*Soroll de papers*)

Y mire: «Dalmau esquivaba la comisión sobre la financiación de los CEPS durante su mandato»; «Dalmau considera normal que debe comparecer ante la cámara de los CEPS»; «Dalmau dice que no comparecerá.» Pero, luego, el señor Dalmau, después de estos titulares, tanto que dice que venimos a buscar titulares: «El día y la hora que la comisión me diga, iré como es mi obligación.» Pues aquí ha estado usted llorando, que ha bajado el Segura desbordado.

Señor Dalmau, usted dice que no tiene relación con los CEPS, pues vamos a desmontárselo. (*Soroll de papers*) Acta de fundación de los CEPS, Ministerio de Educación y Cultura, nombre relacionado Rubén Martínez Dalmau. Para no tener relación con los CEPS, señor Dalmau, usted es fundador de los CEPS.

Pero es que, si encima nos vamos a buscar más diarios, nos encontramos en *OKdiario*, en el ejercicio 2008, las actividades de los CEPS..., esto está todo en prensa, igual que ha dicho usted que estaba todo en prensa: «Consejo ejecutivo de las siguientes personas: presidente, don Rubén Martínez Dalmau.» ¡Vaya!, no es asesor, que es presidente directamente. Pero es que, encima, cuando esta ayuda se da, que es por lo que se le reclama a usted, esta ayuda se le da cuando usted es presidente de la Fundación de los CEPS.

Entonces, a mí, señor Rubén Martínez Dalmau, su palabrería barata no me convence, y le digo lo de su palabrería barata porque usted cuando llegó aquí, a las Cortes, venía mirando por el bolsillo de valencianos, miraba porque todo fuese ajustado a precio, y usted ha venido aquí a darnos lecciones de lo que cuesta su sueldo, y su sueldo ¿qué nos cuesta, que favorece la ocupación? ¿Su palacio y su remuneración qué nos cuesta? Sus asesores, ¿qué nos cuestan, señor Dalmau? Porque, claro, ¡hay que ver qué ha hecho usted de su trabajo! Usted, igual que fiscaliza a la oposición; la oposición le tiene que fiscalizar a usted, y me parece a mí que su trabajo no está siendo el mejor del mundo, por mucho que usted lo diga.

Pero, mire, la señora Garijo tiró de la cuerda y, pensando que quizá era una subvención más de del Partido Popular, del señor Blasco, con el afán de protagonismo que tiene esa señora, que ya todos conocemos, empezó a tirar de la manta, y removió un tema que estaba parado, y fue reclamar esos 21.000 euros que la Generalitat estaba reclamando y que daba por perdidos. Efectivamente, 21.000 euros que tenían que pagar, y ahí salta la noticia porque, al final, se retira la carta de pago y se paga por ventanilla. Y nosotros preguntamos: ¿quién paga esos 21.000 euros? Y no recibimos respuesta. Si ustedes hubieran contestado, usted no estaría aquí, por lo cual ya tiene que darle las gracias a tres grupos: primero, a la Mesa de las Cortes; segundo, a la mesa de esta comisión; y, tercero, a la señora Garijo por tirar de la manta, que quizás no tenía que haber tirado, pero, claro, es que ¿quién de nosotros no va con 21.000 euros por la calle en efectivo para hacer un pago por ventanilla y que no quede constancia? Porque, claro, los comunistas..., es normal, vemos al señor Ábalos con su amigo Koldo, que sí que pagan todo en billetes de quinientos, a lo mejor entre ustedes, entre la izquierda es normal recibir maletines de la señora Delcy para tener billetes de quinientos.

Y yo le pregunto: usted a la señora Delcy la conoce, ¿verdad? Más de una vez usted ha intercambiado conversaciones con ella en el palacio de Miraflores, es más, en la residencia oficial del señor Chávez, en la casona, donde usted asesoró personalmente al señor Chávez. Y tiene razón, todo está en internet, o por mucho que ustedes en Venezuela traten de destruirlo.

Por lo cual, usted a la señora Delcy, al igual que el señor Maduro y Chávez, tienen mucho en común: 21.000 euros en efectivo en una fundación presuntamente, como dice usted, extinta, pero se retira la carta de pago y se hace un pago, y que luego se pregunta y dice: «no, se hizo en la calle de las Barcas.» Se sabe que se pagó en la calle de las Barcas – dicen ustedes –, ¿me puede explicar por qué yo tengo en mi posesión un recibo de Antonio de Cabo de la Vega, miembro de Podemos, miembro de los CEPS, haciendo el pago en la calle Gran Vía, en el Banco Santander? ¿Quién está diciendo la verdad? ¿Por qué yo puedo tener un nombre y ustedes no? ¿Ustedes saben que pueden reclamar desde el Consell al Banco de España la información pertinente y arrojar luz? ¿Ustedes no son los adalides de la transparencia? Me parece, señor Dalmau, que tienen muchísimo usted que callar y mucho que demostrar para que nosotros le creamos, que no sea usted solamente una persona ladina y con buenas palabras.

Mire, yo se lo digo en serio, usted viene aquí y yo pienso que, claro, para usted 21.000 euros es *peccata minuta*, con lo que arrastra. Supongo que después de haber asesorado a tantos países como Bolivia, como Venezuela, haber ayudado a la nueva constitución, para usted 21.000 euros..., dar explicaciones aquí a unos mindundis como somos la oposición, para usted eso es *peccata minuta*. Usted se ha rodeado de lo más granado de los narcodictadores de Latinoamérica, o sea, usted piensa que nos chupamos el dedo y que no íbamos ir a investigar a Venezuela.

Mire, pues, buscando información, nos encontramos con un buen artículo de la Constitución, de esa que mató en los Andes; pero es que si se pone usted a buscar, se encuentra un caso de investigación de la propia Asamblea Nacional,

por parte del diputado Fred de Guevara –y ya voy terminando, señora presidenta–, donde se estudia y se investiga la financiación durante años de Podemos, de la que usted formaba parte. Pero es que, lo mejor de todo, señor Dalmau, habla usted de los pagos –que ha puesto usted el tema sobre la mesa–, ¿por qué tenemos que pagarle a usted el favor político de esa asesora chavista, de esa asesora que usted ha tenido que cambiar hasta el nombre para intentar que no podamos encontrarla? Pero no se preocupe, que la hemos encontrado,...

La senyora presidenta:

Señor García.

El senyor García Gomis:

...sabemos cómo se llama, sabemos que formó parte del partido de Chávez y que no tiene nada que ver ni con vivienda ni con lo que usted tiene que hacer aquí en las Cortes Valencianas. Con lo cual, señor Dalmau, menos lloros y más dar la cara.

Muchísimas gracias.

La senyora presidenta:

Gracias, señor García.

Ahora es el turno del Grupo Popular. Señor Castelló, cuando quiera.

El senyor Castelló Sáez:

Muchas gracias, presidenta.

Mire, señor Dalmau, ha sido realmente lamentable que usted haya venido aquí a exhibir su absoluta ignorancia sobre cuál es el trámite parlamentario en cuanto a las iniciativas, muy lamentable. Fíjese, esto solo depende, no de la Mesa de aquí, sino de la Mesa de las Cortes, donde el PP tiene un miembro de cinco, donde Ciudadanos tiene un miembro de cinco y donde Vox ni tan siquiera existe, o sea, a la mayoría de la Mesa de las Cortes usted le pega ese chorreo monumental que nos ha querido pegar aquí. Que también le digo una cosa, oiga, si usted quiere dar lecciones, ya se lo dije una vez en el Pleno, vuélvase a la universidad, le aseguro que los valencianos no le van a echar de menos, y aquí tampoco, porque le veo como unas ganas de dar lecciones y documentar a los diputados. Oiga, ¿y si hace usted su trabajo?

Usted hace dos años resulta que tenía a 25.000 personas en lista de espera inscritos en el registro de demandantes de vivienda y ahora tienen 45.000. ¿Y nos dice a nosotros que salimos caros y que aprendamos a hacer nuestro trabajo? ¿El vicepresidente segundo y *conseller* de Vivienda, que está donde antes había una dirección general, y ahora

está él, diecinueve altos cargos y asesores y tres directores para la empresa pública? ¿El que se ha ido a un palacio y le ha costado más de un millón de euros su reforma? ¿Usted cree que nos puede dar lecciones al Parlamento? ¿Usted no se da cuenta que, tanto que habla de división de poderes, nosotros somos quienes controlamos al Ejecutivo y no usted a nosotros? Eso lo explica usted en la facultad y luego dice que es que estos tres grupos de la oposición no han hecho ni una sola iniciativa legislativa. ¡No es cierto!

Igual que su grupo, igual que usted, igual que usted, porque nosotros sí que pedimos que hubiera una iniciativa legislativa que se tramitara en las Cortes, el Decreto tanteo y retracto. ¿Qué hizo usted? Oponerse. Usted se opuso. Hasta el PSOE le pedía que se tramitara en las Cortes, y usted se opuso. O sea, si no ha habido ninguna iniciativa legislativa ha sido por su culpa, porque no ha hecho nada y porque tampoco ha permitido que una iniciativa que podía haberse mejorado no se hiciera. Después la cambió por todos los lados, ¿no? Y eso fue ya en la Ley de acompañamiento.

Ya se lo digo, ni su grupo ni usted han traído nada. Oiga, ¿y el Reglamento de la función social de la vivienda? Cuatro años, cuatro años y sigue sin traerlo. ¡Oiga! ¿y el reglamento de la Ley de pobreza energética? No está, esa es una iniciativa suya de la legislatura pasada. ¡Oiga! ¿y el cachondeo de la ley de lobbies que trajeron la iniciativa legislativa de la legislatura pasada? Muerto de risa, durmiendo el sueño de los justos todo. ¿Ese tipo de iniciativas legislativas quiere usted que hagamos?

Mire, nosotros la legislatura pasada, y aquí viene a dar lecciones, se lo explicaré, hicimos 48.461 iniciativas parlamentarias, mientras que su grupo hizo 2.586. ¿Quién se gana el sueldo, *conseller*? ¿Quién se gana el sueldo? ¿El director general que había en tiempos del PP o la legislatura pasada con una *consellera* socialista llevando vivienda y gestionándolo más o menos como lo está haciendo usted, mal, o los diecinueve más que ha incorporado al gabinete y los tres que ha puesto en la dirección de la empresa pública? Sinceramente, yo creo que los directores generales socialistas que había en la legislatura pasada, ellos solos movían bastante más que usted con sus 23 altos cargos y asesores.

Hay una cosa que nos parece grave, y es que usted no sepa que se pidió una comisión de investigación para saber qué pasaba con ese asunto. Y se nos votó que no. La pedimos nosotros, y se nos votó que no. Y, por lo tanto, presentamos ésta otra iniciativa para ver si podíamos saber algo, sin saber dónde le iba a determinar que se llevara por la Mesa de las Cortes pero se nos votó que no.

¿Usted sabe, *conseller*, cuántos *consellers* del Partido Popular se han sentado donde está usted y les han preguntado lo que les ha dado la gana los grupos parlamentarios, que no tenía ni remotamente que ver con su cometido en el Consell? ¿Usted sabe, *conseller*, cuántas comisiones de investigación se han hecho en estas Cortes para determinar responsabilidades políticas, no del gobierno, que en ese momento era la oposición? ¿Usted lo sabe? Pues su partido ha sido cómplice de todo eso. De esa gran mascarada su partido ha sido cómplice estableciendo comisiones de investigación de hechos de legislaturas pasadas. Es decir, ¡el Parlamento ejercía la labor de control sobre grupos de la oposición! Un espectáculo, *conseller*.

¿Usted ha visto quejarse a alguien del PP? No, lo aceptábamos. La mayoría del Parlamento valenciano decía que eso había que hacerlo y se hacía. Y nuestros *consellers, exconsellers*, venían aquí y contestaban sobre el fondo del asunto, no salían por peteneras, como ha hecho usted hoy aquí, diciendo que no es de su competencia.

Una pregunta: ¿por qué tiene miedo a contestar? Estaría bien que nos lo dijera. Porque, de verdad se lo digo, no queremos en absoluto, como usted dice, ser la Inquisición. Oiga, tienen ustedes la piel muy fina. No es una cuestión de ser Inquisición, es que queremos saber, es que debería haber transparencia, es que ha habido una gestión en una *conselleria* sobre un pago en el que usted era el presidente de esa asociación en cuestiones tremendamente sospechosas. ¿Y lo más grave de todo sabe qué ha sido? Que usted, que no le contestó en el Pleno de las Cortes a un diputado de estas Cortes sobre el tema y empezó a hablar del nazismo y de no sé cuántos y de no sé más, ese es el respeto que tiene usted por el parlamento.

La senyora presidenta:

Señor Castelló, vaya acabando.

El senyor Castelló Sáez:

–Acabo–. Ha sido capaz de venir a esta comisión hoy porque engañó al Parlamento diciendo que tendría otro acto. No es una valoración mía, usted mismo lo reconoció en el Pleno pasado. Dijo que no vino porque no era de su competencia. Luego engañó por escrito al Parlamento valenciano. Ese es el respeto que tiene usted al Poder Legislativo, del que tan bien hablaba en la facultad y tan mal representa hoy a parte del Poder Ejecutivo. Una vergüenza, *conseller*, nos parece una vergüenza.

Gracias, presidenta.

La senyora presidenta:

Ahora sí, señor Salmerón, tiene usted la palabra por 3 minutos.

El senyor Salmerón Berga:

Bueno, le agradezco en primer lugar lo del libro, no lo necesito, la verdad, he leído otro que se llama *Podemos en Venezuela*, de Román Bermejo, que está muy bien, vale 18 euros, le recomiendo a usted que se lo lea.

Le pregunté por escrito por qué no compareció en la anterior comisión. Como bien ha dicho el compañero Partido Popular, usted me contestó que por motivos de agenda, y en el Pleno dijo otra cosa. De hecho, entré en su agenda y no había nada publicado se ese día.

Y mire, usted ha dicho que espera que estas Cortes hagan su función de fiscalización al Consell. Creo que es lo que estamos haciendo, tenemos el derecho a preguntarle lo que nos dé absolutamente la gana, usted es *conseller* y tiene que dar explicaciones, y más sobre su papel en la fundación CEPS. Y de lo otro, si quiere, hablamos en la siguiente comparecencia o en la que usted quiera.

Usted afirmó, además –y lo dice el libro éste que leo, que les recomiendo que se lo lean–, que tras el golpe del año 2002 la fundación intensificó la relación con el régimen dictatorial constituyendo un equipo de asesores con acceso directo al palacio de Miraflores. Usted sabe qué hizo usted durante todo el tiempo que duró su asesoramiento y quién formaba parte del equipo de asesores del gobierno. ¿Cuánto cobraron y qué hicieron por ese dinero?

Usted en 2003 se refería al diseño de cambio de divisas a través de la Comisión de administración de divisas. Me puede explicar qué hizo usted, y en qué consistió ese trabajo y cuánto cobro por ello.

En 2004 se registró un pago de 213.000 euros a usted y a Viciano ¿a cambio de qué? ¿A cambio de qué fueron esos 213.000 euros? A cambio de colaboraciones. Pero es que estos pagos se repitieron posteriormente en varios años hasta el año 2010.

¿Y qué tiene usted que decir sobre esos 21.000 euros de ese pago en ventanilla? Yo le pregunté a la *consellera* en esta misma comisión y no me dijo absolutamente nada. Usted a lo mejor sabe más que yo. Yo, desde luego, no sé muy bien lo que ha pasado. Y si usted de verdad cree que lo que se pagó fue legal, pues, oiga, dé la cara y explíquelo.

Pero es que lo cierto es que la relación entre Podemos y Venezuela no es nueva, eso está probado. El 1 de mayo de 2019 el todopoderoso Pablo Iglesias, hoy cabecilla en la sombra, ya lo dijo, criticó al Ejecutivo socialista por su nombramiento como presidente y llamó falso presidente a Guaidó. Éste dijo literalmente que le escuchaba emocionado el comandante en cuanto se le echaba de menos, en referencia a Chávez. Una vinculación más que probada durante todos estos años.

Pero es que la prensa publicó además en 2016 unos documentos recopilados por la Udef, identificados en su día por el ministro de Finanzas de Hugo Chávez, no por la oposición de este parlamento, (*inintel·ligible*) ... cuya firma también consta, en los que se recogen esos pagos a la Fundación CEPS y que se especifica que están destinados a estrechar lazos y compromisos con reconocidos representantes de la escuela de pensamiento de izquierdas, con usted. Y en el caso concreto valenciano además señalaba a Martínez Dalmau, junto a más profesores del Departamento de Derecho Constitucional, amigos suyos, que asesoran en la redacción de cartas magnas desde la Fundación CEPS. También me gustaría saber cuál fue el motivo por el que se cambió de asociación a fundación, si fue para cobrar más o no.

Ahora, casi treinta años después, como número tres del gobierno valenciano, usted sigue recibiendo asesoramiento, es usted el que recibe asesoramiento de asesores de ésta narcodictadura, y muy en concreto de la señora Farah Taja, asesora de su *conselleria*, entonces a sueldo de esta

narcodictadura y ahora a sueldo de todos los valencianos y valencianas.

Ya expresé hace un tiempo si usted lo que está haciendo es pagar favores a quien usted asesoraba entonces, porque, claro...

La senyora presidenta:

Señor Salmerón, vaya acabando.

El senyor Salmerón Berga:

... el dinero hay que devolverlo de alguna manera.

Y termino con una frase que dice así, que dice, que no juzgue nada por su aspecto, sino por la evidencia. Y no hay mejor regla. Y es que esto es evidente. Usted percibió un dinero y ahora pues está recompensando a la gente. Y me gustaría saber qué hizo con ese dinero y por qué recibió ese dinero.

Muchísimas gracias.

La senyora presidenta:

Gracias, señor Salmerón.

Es el turno ahora del grupo Ciudadanos. Señora Peris, cuando quiera.

La senyora Peris Navarro:

Gracias, presidenta.

Señor Dalmau, hoy sí que me ha dejado perpleja, nunca pensaba que me iban a comparar con el inquisidor Torquemada. No se preocupe que no voy a pedir que le quemem en la hoguera. Simplemente le estoy pidiendo transparencia frente a la opacidad.

Y perpleja porque se cree el ladrón que todos son de su condición. Mire, ¿usted cree que hemos venido aquí a destruir al adversario? También puedo pensar yo que usted lo que pretende es silenciar a la oposición como a esos regímenes autoritarios que ha estado usted tan cercano.

Mire, usted es una persona pública, y por lo tanto tiene que haber aprendido ya, señor Dalmau, que los medios de comunicación se fijan con usted, pero usted debería haber pedido explicaciones a otras personas, no justamente a hacer el alegato que ha hecho, porque al final usted no nos ha contestado a nada.

Mire, yo comencé haciendo preguntas por escrito, ejerciendo mi derecho a la fiscalización, mi derecho como oposición a pedir explicaciones de esto que sale en la

prensa. Y después pedí la comparecencia de la *consellera* de Transparencia, ¡sí! ¿Pero sabe por qué está hoy usted aquí? Porque ella sembró más dudas todavía y entonces al final provocó que hubiera otros grupos que lo pidieran. Esto es el regalito que les dejó el señor Alcaraz cuando se fue y les dejó que tenían que devolver un dinero.

Pero, vamos a ver, céntrese, señor Dalmau. Aquí lo que le estamos diciendo es que *Ok diario* saca un pago que se hace en el Banco Santander, en Madrid, como le ha dicho el compañero, y aquí en la *conselleria* se está diciendo que se ha hecho un pago en la calle Barcas. ¿Era usted el presidente o vicepresidente de esa fundación? Es decir, yo estaría de usted realmente preocupada, señor Dalmau. ¿Si le estamos ayudando! Si usted tenía un cargo directivo, ¿a usted no le parece misterioso que alguien llegue y pague más de 21.000 euros? Mire, cuando yo voy a un banco y pago en dinero en efectivo más de 1.000 euros me tengo que acreditar por la Ley de prevención del blanqueo de capitales. Usted debería de estar satisfecho de que hoy aquí nos procuraremos para que a usted no le salpique nada. Porque si usted era parte de esa ejecutiva y de esa dirección, si esto está disuelto, ¿cómo se está aquí pagando de una sociedad disuelta? Señor Dalmau, ¿de dónde sale el dinero? ¿No le preocupa –le vuelvo a insistir– estos pagos misteriosos? En vez de habernos dado todo el alegato de que aquí venimos a destruir; aquí venimos a construir y a clarificar.

Pero, vamos a ver, estamos hablando de un proyecto de género y democracia en América Latina, que era para lo que se recibía el dinero. Usted, en vez de haber tenido este ataque tan directo a la oposición que hacemos, y a los diputados, y a nuestro sueldo, y a las iniciativas, todo es tirar balones fuera. Si yo ya sé que tiene derecho a no declarar contra sí mismo, pero podría habernos explicado en qué consistía el proyecto, cómo usted hizo la memoria justificativa, cuándo se disolvió CEPS. Todo Esto con una naturalidad pasmosa, porque Estoy convencida que no tendrá nada que ocultar.

Pero es que usted piense una cosa, después de todo esto, es que nos visita Monedero en su palacete. Entonces, ¿también hablaron de esto? Es decir, ¿pudieron obtener datos de este tema? Todo esto lo hemos conocido por los medios de comunicación.

Y después, la Fundación CEPS, se dice por el Ministerio de Cultura, no nos lo inventamos, que del año 2002 al 2014 se ha recibido del Gobierno de Hugo Chávez 3,7 millones de euros.

La senyora presidenta:

Señora Peris, vaya terminando.

La senyora Peris Navarro:

–Acabo ya, presidenta–. ¿Usted ha sido requerido para explicaciones de esas subvenciones? Señor Dalmau, cambie de actitud y esta comparecencia es para pasar de la opacidad de la *consellera* de transparencia, a, con toda la naturalidad, explicar los hechos.

Gracias.

La senyora presidenta:

Gracias, señora Peris.

Es el turno ahora de la portavoz de Unidas Podemos. Pero, si me permite, señora Davó, al inicio de esta comisión se ha dicho que teníamos que estar todos con la mascarilla de FFP2. Solo y exclusivamente la quirúrgica para las intervenciones.

Les rogaría... Señor García, por favor. (Veus) ¿Perdón? (Veus) Ahora te la traen. Pero nos ha pasado lo mismo a todos. (Veus) ¿Perdón? Al letrado déjalo. (Veus) A ver, por favor, que no hemos acabado la comisión.

Es el turno de Unidas Podemos. Señora Davó, cuando quiera.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, presidenta.

Bon dia, vicepresident.

Agrair-li, en primer lloc, la seua presència avui en aquesta comissió, el seu llibre i la intervenció que alguns no han escoltat en absolut perquè no els interessa –però sí que ens han mostrat que sabem molt bé com es bloquegen les iniciatives de l'oposició i és que se'n van fer un fart quan tenien la majoria i estaven al govern-. Les explicacions que ens acabava de donar hui i que no formen part en absolut de la seua gestió actual com a vicepresident, ni per temàtica ni per temps, perquè es remunten al govern del Partit Popular, com vosté ha dit; explicacions que queden o que deurién haver quedat fora d'aquesta comissió d'obres públiques que deu centrar-se i utilitzar-se per traure endavant les iniciatives d'habitatge, d'infraestructures i d'altres temes d'obres públiques.

I deu ser per això que els mateixos peticionaris de la seua compareixença, doncs, no han tractat pràcticament el tema de la seua pròpia petició, perquè saben que en esta comissió deurién vindre a escoltar-lo i a debatre sobre la gestió actual en la conselleria, com ho hem fet quan va exposar el pla Hàbitat 20-30, com ho farem d'ací un moment, quan expose el pla 2400. Però ací estem desenvolupant aquest punt, doncs, a causa d'una oposició *desnortada*, que no té projecte per a aquesta terra i menys propostes per dignificar la vivenda i que, per tant, centra, en va, els seus esforços en intentarem emboirar la gran tasca que està fent aquest govern per protegir la gent, per ampliar els drets i per fer-nos avançar.

Per tant, simplement dir que, tot i no ser la comissió adequada per fer aquestes explicacions, tot i que la consellera de transparència, que era la persona que ho havia de fer, ja ho va abordar, li agraïm la voluntat i la predisposició per estar hui ací i, sobretot, la gran tasca que està fent al front de la conselleria per fer de la vivenda un pilar fonamental de l'estat de benestar.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Davó.

És el torn ara del Grup Compromís. Senyora Bachero, quan vullga.

La senyora Bachero Traver:

Gràcies, presidenta.

Conseller, moltes gràcies per la seua assistència a aquesta comissió.

Dit açò, m'agradaria manifestar-me respecte a aquest punt de l'ordre del dia que, per a mi, aquesta comissió no és l'adequada on es deuria tractar aquest punt per a donar explicacions, ja que es deuria utilitzar per a traure endavant iniciatives relacionades amb l'habitatge i altres temes d'obres públiques i mobilitat que, en aquest cas, vindria Arcadi España. Però vosté, si ha de vindre a esta comissió, ha de ser a parlar de vivenda, no? Per a donar aquestes explicacions, hi ha altres comissions, tipus de comissions o també, com ja ho ha fet la consellera de transparència, la comissió al cas de la transparència.

Per no parlar també de totes les explicacions ja donades sobre el tema de Veneçuela, per part de càrrecs del seu partit, que han anat a seu judicial i que tenim el Tribunal Suprem que ha dictaminat cinc voltes, crec recordar –sí no, me corregix vosté–, que no és així tot el finançament encobert que es diu de Veneçuela per al seu partit.

Aleshores, dit açò, no entenc molt bé que fem ací encara parlant de Veneçuela. Però és que sempre, sap què passa, conseller? Que Veneçuela dona més titulars que els problemes reals dels valencians i les valencianes i això és el que passa hui en esta comissió, no és altra qüestió, no és una qüestió tampoc personal contra vosté; és Veneçuela i venim ací no preguntant sobre qüestions alienes a la gestió de la conselleria d'habitatge. Però no és la primera volta que açò ocorre, ja hem vist els intents de l'oposició per tractar d'embutrar la imatge d'altres dirigents del Consell.

Per tant agraïm la valentia per haver vingut a donar les explicacions sobre qüestions privades que no formen part de la seua gestió al front de la conselleria, a diferència del que passava anys darrere.

És curiós, precisament, el que demanen la seua compareixença per a parlar de la fundació CEPS quan governaven amb majoria absoluta que, o bé directament, si no els venia bé, doncs, no venien o, quan venien, no contestaven a cap de les preguntes que se'ls feia i això hem estat molt acostumats en aquesta casa. O, encara pitjor, en una comissió d'investigació, com la que es va fer sobre l'accident del metro de València, en el qual van morir 43 persones i 47 ferits, van orquestrar una estratègia per a ensinistrar tots els compareixents, que venien ací amb un guió preparat per una empresa que van pagar amb els diners de tots els valencians i les valencianes. Això ha passat en esta casa.

Per tant, respecte a aquest tema, simplement recordaré, com ja s'ha dit en esta comissió, que a finals de 2020 la consellera de transparència, la que ha de parlar de qüestions

d'aquest tipus, Rosa Pérez Garijo, ja va contestar a preguntes de l'oposició sobre este tema i va manifestar que totes les subvencions del govern valencià que ha rebut CEPS són de l'època del Partit Popular, més concretament sota els mandats d'Eduardo Zaplana, José Luis Olivas i Francisco Camps. És a dir, durant l'època dels governs del PP es van concedir a CEPS un total de 254.216,29 euros.

Igual ara l'acusen a vostè d'amiguisme amb Zaplana i Olivas o resulta que Zaplana i Olivas eren comunistes bolivarians i no ho sabem, ja no sé per on podem anar.

La senyora presidenta:

Señora Bachero, vaya terminando.

La senyora Bachero Traver:

Però, clar –vaig acabant–, ells, mentres governaven, concretament Rafael Blasco estava més ocupat desviant diners d'eixa conselleria que havien d'anar als més necessitats, a la catàstrofe d'Haití, i ho desviaven a la construcció de vivendes, però no de vivendes socials, a la construcció de les vivendes del seu testafarro. D'això és el que hem de parlar avui, no? Això és el que volen? Doncs, parlem d'això.

Jo, ja per acabar, només me queda felicitar-lo per la seua feina que està fent al capdavant d'aquesta conselleria de vivenda, continuar amb el compromís del Botànic per a augmentar el parc públic, intervenir en la paralització de desnonaments, que cada any es publiquen més ajudes de lloguer i ens hem de donar l'enhonorabona, cada any es publiquen les ajudes de lloguer també per als joves i ara, amb la COVID, hem estat ahí, on havíem d'estar, ajudant la gent.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Bachero.

És el torn ara del Grup Socialista. Señora Escrig, cuando quiera.

La senyora Escrig Monzó:

Moltes gràcies, presidenta.

Moltíssimes gràcies, vicepresident.

En primer lloc, doncs, m'agradaria donar-li les gràcies per la seua compareixença, per vindre a explicar a la Comissió d'Obres Públiques, Infraestructures i Transports allò que resté a vore amb aquesta comissió i amb la seua responsabilitat com a conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica. Supose que, amb aquesta qüestió, alguns volen enfoscar la bona gestió que s'està fent des de la seua conselleria.

Mire, la transparència és un pilar bàsic de la gestió i de la fiscalització que ha de fer l'oposició sobre la gestió, perquè eixa és una de les qüestions i una de les ferramentes que ha de tindre l'oposició per a fer la fiscalització, clar que sí, la transparència. El que és estrany és que els paladins de la transparència són els mateixos que, quan governaven amb majoria absoluta, votaven en contra de la tramitació, de la tramitació de la sol·licitud de compareixences amb la seva majoria absoluta. És a dir, *haz lo que yo digo, pero no lo que yo hago*. Aquell govern fosc, del qual ja s'han donat exemples de què feien amb la seva majoria absoluta a la Mesa de les Corts, doncs, votaven en contra de la tramitació. Com, per exemple, vaig a posar uns exemples perquè, com per ahí darrere se deia que no, que no, que no és veritat. (*Soroll de papers*) Açò són uns quants exemples de sol·licituds de compareixences a consellers i al president de la Generalitat de l'època eixa fosca, sol·licitud de compareixences de la gestió, de la seua gestió, i que votaven en contra de la tramitació.

Un exemple, un exemple. Se va demanar la sol·licitud de la compareixença del conseller de sanitat per a explicar la saturació dels hospitals públics per falta de previsió en dades hivernals. Jo no vull ni pensar que una simple grip amb el Partit Popular se col·lapsaren els hospitals, què haguera passat (*veus*) amb la dreta en aquesta pandèmia? Doncs, van votar en contra perquè el conseller no vinguera a explicar la gestió.

Com un altre exemple, a la seua consellera de polítiques socials, que també varen votar en contra que vinguera a explicar la posada en marxa d'un decret que afectava els pagaments de les persones dependents.

Aaa! Ai! Quins exemples! Eixa és la diferència entre aquest govern transparent i els que ara són paladins del transparent que, quan ells governaven, volien fosc.

A nosaltres el que ens interessa de veritat és el següent punt per a parlar de la situació de l'habitatge al País Valencià, que és el que els interessa als valencians i les valencianes.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Escrig.

Ara és el torn per a les respostes del vicepresident. Li recorde també, sense temps, sense limitació de temps. Dona-li..., dona... Exacte.

Moltes gràcies, senyor vicepresident.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Gràcies, presidenta.

Seré molt breu, realment, perquè jo trobe que ha quedat clar que ni esta comissió és la competent per a poder dur

endavant este tipus d'inquisició, perquè mi sí que em sembla una inquisició, a més ben greu, i ni joestic..., ni jo he de donar explicacions d'una cosa que té a vore amb la meua activitat professional i personal de fa vint anys. Per tant, jo trobe que això ha quedat clar. Per tant, no hi ha molt més que contestar.

Simplement, al senyor García és que, realment... Mire, és que si jo he escrit un capítol del llibre, que li he regalat un llibre, on explique què és CEPS, què fa, que he anat, com he participat jo ahí, ¿com vosté diu que joestic negant que he format part de los CEPS, que diu vosté? (*Veus i rialles*) És que clar, és que de veres, és que com no escolte. És que el problema de no escoltar és això, que joestic explicant una cosa i vosté estiga diguent-me exactament la contrària. Eixe és el problema de no fer els deures, senyor García, i de portar-se ací quatre retalls de premsa i les coses ja cuinades d'abans. Per tant, cap comentari, no he de fer cap comentari.

Hi ha hagut per ahí alguna qüestió respecte a la meua agenda. Mire, jo, realment, els demane disculpes per no haver vingut en el seu moment a esta comissió, conforme ho vaig fer oficialment a la comissió. Però jo tenia una agenda, que està publicada, tots els dies, en la pàgina web de la Generalitat, en el meu Twitter, on jo havia de parlar amb diferents responsables, gestors ben importants de l'administració pública valenciana, de polítiques mediam-bientals, en un debat públic que és el que a la gent li interessa. A la gent el que li importa és com anem a avançar cap a un planeta que siga sostenible, com podem acabar amb el canvi climàtic, com podem buscar que no continuen erosionant-se els nostres ecosistemes. Açò és el que realment a la gent li interessa. I, si tenia un compromís previ per a parlar sobre un món verd i una cita en esta comissió per a parlar d'una cosa que ni m'incumbeix, doncs, com podran imaginar-se, jo preferisc mantindre la meua agenda original, sabent que vostés, lògicament, insistrien i joestic ací en el moment en què ja m'he pogut col·locar en la meua agenda, conforme els vaig dir en el ple, esta obligació.

Sí volia fer una xicoteta referència... Però, en primer lloc, al senyor Castelló, agrair-li que haja dedicat almenys alguna part del seu temps a parlar d'habitatge, jo trobe moltes coses que ja comentarem ara, en la meua compareixença sobre habitatge, les podem plantejar allí. Però, senyor Castelló, ja li ho he dit diverses voltes també, el reglament de la Llei de funció social de l'habitatge no existeix com a tal, el que estem fent és crear diferents disposicions normatives de caràcter reglamentari per anar desenvolupant eixe reglament. I ara eixirà, abans de l'estiu, el reglament de registres, per fi, de registre d'habitatge, el reglament d'habitatges buits... És a dir, que tindrem diferents elements i que aniran, per cert -i li informe ja, perquè este tema trobe que és important que ho sàpia i açò sí que és un tema de les seues competències-, aniran de la mà del decret legislatiu que, per primera volta, compilarà tota la normativa d'habitatge i arquitectura bioclimàtica de la Comunitat Valenciana i que està ara mateix ultimant-se, després de la delegació legislativa que van fer vostés, tan amablement, en l'última llei d'acompanyament. I això estem ja ultimant-ho tècnicament. Teniem previst que fora en desembre, però ho hem avançat i serà en setembre quan tindrem damunt la taula el primer codi de vivenda de la Comunitat Valenciana que incorporarà tota la normativa, que vosté coneix molt bé, que és molt dispersa, i de forma harmonitzada la tindrem en un únic text

de rang legal. Això és el que hem de fer, senyor Castelló, això és el que hem de fer. Per tant, simplement, aclarir-li esta qüestió.

Respecte al senyor Salmerón, que m'ha fet una refilada d'històries ahí, que jo la veritat és que... Mire, jo només he escoltat que vosté ha dit que el senyor Viciano i jo hem cobrat 313.000 euros. Vosté, ni tan sols sap que això és fals i que ha estat declarat fals per un tribunal, per tant, és un *fake*. És que vosté, senyor Salmerón, és el diputat *fake* i ha vingut ací amb un conjunt de *fakes* i, un a un, els ha dit tots com si fora vosté el capdavanter del «cunyadisme». Mire, no, aixina no és fa el seu treball.

Jo respecte molt bé, a nivell ètic, el que vosté vullga fer en el seu escó, si es trànsfuga o no és trànsfuga, això ho fa vosté i ho diu vosté i s'ho creu vosté. Però, en allò que respecta a mi, faça la seua faena, senyor Salmerón. Si no, ens anirem a un jutjat per responsabilitat civil, que ací coneixem tots quins són els límits, i jo li demanaré la indemnització pertinent per haver faltat al meu honor i a la meua pròpia imatge.

Als partits del Botànic, doncs, moltes gràcies pel vostre recolzament, moltes gràcies per estar sempre ahí. Açò ho fem entre totes i tots perquè sabem que tenim tres partits que estan darrere donant suport a les polítiques transformadores que estem fent. I, de veres, amb el cor a la màestic molt agraït pel suport que tenim sempre, perquè això és el que ens fa cada dia més forts per donar habitatge a la gent que ho necessita.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor vicepresident.

Ara és el torn de les rèpliques. El senyor García, la senyora Peris, el senyor Castelló, el senyor Salmerón, algú més? Val, doncs, anem a començar.

Señor García, cuando quiera.

El senyor García Gomis:

Muchas gracias, presidenta.

Señor Dalmau, si va usted a demandar, emiece a demandar a todos los periódicos que le señalan a usted con la financiación de Podemos, de los CEPS y las narcodictaduras a través del señor Tarek Alzami, perseguido por Estados Unidos y que pide 10 millones de euros por su captura, su nombre sale aquí. Quiere empezar a demandar, demande periódico tras periódico que va señalando todo lo que han hecho los CEPS. Y su nombre sale ligado a los CEPS y este diputado se lo ha demostrado.

Miren, aquí los del Botánico dicen que no tienen nada que ver. Mire, la ayuda sale desde la Generalitat Valenciana, la ayuda sale desde la Generalitat Valenciana, ¿tiene que ver con este gobierno? Sí. Que se haya dado durante la época

del Partido Popular, a mí me trae sin cuidado. La reclaman ustedes, su gobierno actual, su actual consejera, no nosotros, ella es la que reclama la deuda y ella es la que siembra deudas.

Se lo he vuelto a decir y se lo digo otra vez a los miembros de esta cámara: la que da trámite a esta comisión de investigación en esta comisión, la Mesa de las Cortes; la que permite meterla dentro del *Diario de Sesiones*, la mesa de la comisión. Y ustedes forman parte, como partidos gobernantes, de la Mesa de las Cortes y son los que deciden los que van para adelante y los que van para detrás.

Mire, señor Dalmau, usted tiene mucho que decir, muchísimo, porque usted ha estado allí y ha sido protagonista y me puede denunciar donde usted quiera. Porque yo no me he leído su libro, pero he leído todos los titulares y no necesito 20 asesores ni juezas chavistas para tirarme delante del ordenador las horas que haga falta para sacarle a usted todas las mentiras y las falacias, todas las mentiras de que ustedes han estado asesorando y demás.

Miren, uno de los titulares que más me gustan: «La fundación afín a Podemos asesoró a Chávez cómo encarcelar periodistas», lo mismo que está pasando en Cuba. ¿Eso sale en su librito? ¿Eso lo dice? ¿Usted sabe las técnicas que desarrolló Podemos? ¿Usted sabe el laboratorio de pruebas que fue Latinoamérica? Atrévase a negármelo. Ustedes, desde la Fundación CEPS, hicieron un laboratorio de pruebas completo en Latinoamérica y ahora con su amigo Monedero, el que fue condenado con 450.000 euros para regularizar las ayudas que recibió de la narcodictadura, se reúne usted con su palacete, ese palacete que se lo pagamos entre todos los valencianos junto con su corte celestial de asesores.

Y ahora se va a ir con ese señor, como ha salido en las noticias, que se fueron ustedes dos a Chile. Allí, ¿la reunión del palacio qué fue –supuestamente– para qué estrategia de cómo vamos a derrocar una nueva democracia en Latinoamérica, de cómo vamos a coger y a continuar esa hoja de ruta del Foro de Sao Paulo? Sí, señores, del Foro de Sao Paulo 1996, donde nace todo el germen, donde usted ha sido una de las piezas claves y fundamentales para el desarrollo de las narcodictaduras en Latinoamérica, señor Dalmau. Vaya usted y denúncieme, no tengo ningún problema.

Eso está en la prensa, eso está ahí y Estados Unidos sigue investigando. Bolivia y Venezuela siguen investigando, a ustedes y al señor Pablo Iglesias Turrión, el cual también tiene una citación.

Mire, señor Dalmau, la ayuda se da de la Generalitat, la ayuda se da a la fundación mientras usted presidía la fundación.

La senyora presidenta:

Señor García, *(inoible)* ...

El senyor García Gomis:

Voy terminando, señora presidenta.

La ayuda se da mientras usted está. Usted es el que tenía que justificar esa ayuda y no lo hicieron, por eso tienen que devolverla. No tiene nada que ver ni con la gestión del Partido Popular, ni de Vox, ni Ciudadanos, ni una confabulación cósmica. Ustedes pidieron la subvención, no la justificaron y la tienen que devolver. Lo único que tiene que decir usted ahora mismo, en los últimos 3 minutos, es dar nombre y apellidos, y en la sucursal que se pagaron los 21.000 euros...

La senyora presidenta:

Señor García.

El senyor García Gomis:

...y esto se acaba aquí. Si no, continuaremos tirando del hilo y haremos donde haga falta.

Muchas gracias.

La senyora presidenta:

Es el turno ahora del Grupo Popular. Señor Castelló, cuando quiera.

El senyor Castelló Sáez:

Gracias, presidenta.

Mire, yo no he realizado ninguna pregunta sobre el tema porque ha dicho que no iba a contestar y después ha dicho en el primer turno, dándome la razón, que *cap comentari*. Ahora haré una retahíla, por si sonara la flauta, que no creo.

Veo que hoy usted el tema del derecho parlamentario lo lleva flojo. Las opiniones hechas en el desempeño de nuestras funciones y las expresiones que hagamos, gozamos de inviolabilidad e inmunidad. Con lo cual, usted puede ir donde quiera, pero lo que no puede hacer es venir a amenazar a diputados de las Cortes Valencianas. Eso pasa en las dictaduras en las que usted asesoraba, donde esas garantías constitucionales no existen, pero aquí no. Esto es una democracia plena, a pesar de ustedes.

Claro, cuando usted me dice: oiga, vamos a hacer un reglamento. Es que se lo llevo oyendo ya dos años, desde que vino usted aquí; es que la Ley de función social de la vivienda es de 2017, de febrero de 2017; es que han pasado cuatro años y medio. Y claro que hay que hacer un texto refundido, pues, sí, hay que hacerlo, hay veintitantas normas por ahí desperdigadas. Fíjese si lo sabemos que se lo pedimos a la *consellera* en la Ley de función social de la vivienda,

que eso era un parche, veo que el tiempo también nos da la razón en esa cuestión.

Oiga, ¿no se da cuenta usted de que la está liando más gorda? Se lo digo de verdad. El otro día Mata, tampoco está para dar demasiado consejo últimamente, dijo que, sí tiene un marrón, lo mejor es que lo resuelva rápido. Pero que lo resuelva, no que vuelva a pegar patada hacia adelante. ¿No se da cuenta de que está liándola más gorda sin comentar nada de nada en este tema? Porque al final uno piensa que usted tiene algo que ocultar, pero ve cómo sus socios en el gobierno, entre todos, le tapan las vergüenzas.

No hay ningún problema, ya nos tienen acostumbrados, desde luego, a que en esas comisiones de investigación que ha pedido el grupo Popular durante esta legislatura y durante la legislatura pasada no nos aprueben absolutamente ninguna. Cuando no se tapa a los hermanos del presidente, se tapa la tramitación de Mónica Oltra con el escándalo del acoso de su marido a una menor o, cuando no, se tapan los fondos CEPS y, entre ustedes, una semana votamos en contra de una, una semana votamos en contra de otra, y ese es su modo de seguir funcionando.

Por cierto, no crean ustedes que en esta legislatura no han votado en contra de comparecencias de *consellers* y del presidente, ¿sabe para qué? Para hablar de la COVID. Ustedes han votado en contra de comparecencias de *consellers* y del presidente para hablar de la COVID, o sea, que no nos den lecciones en ese sentido, ni hace falta que se remonten a 18 años atrás, después de gobernar 6 años, para atacar al PP...

La senyora presidenta:

Señor Castelló.

Señor Castelló, está en uso de la palabra para preguntarle o hablar con el vicepresidente, no para hacer una contestación a otro grupo político, por favor.

El senyor Castelló Sáez:

Señora presidenta, si usted le hubiera dicho eso a la miembro de Compromís y se lo hubiera dicho a la miembro de los socialistas...

La senyora presidenta:

Señor...

El senyor Castelló Sáez:

...yo no tendría por qué decir esto ahora. (Veus)

La senyora presidenta:

Señor Castelló.

El senyor Castelló Sáez:

Si ellos hablan del Partido Popular...

La senyora presidenta:

A ver, a ver, por favor.

El senyor Castelló Sáez:

...yo podré hablar de un tema que ellas han sacado del tema.

La senyora presidenta:

A ver, por favor, me parece...

El senyor Castelló Sáez:

Esto es réplica.

La senyora presidenta:

Yo no le voy a decir de lo que tiene que hablar, como no se lo digo a nadie. Pero no se dirija a los miembros de los grupos políticos, sea el que sea, porque estamos en la comparecencia del vicepresidente. Y yo creo que usted, usted, que ya sabe de lo que va el trabajo parlamentario, hemos hecho venir al vicepresidente para que conteste a sus peticiones de comparecencia.

El senyor Castelló Sáez:

Y me puede decir ¿por qué no les ha hecho esas apreciaciones a sus compañeras de gobierno? (Veus)

La senyora Escrig Monzó:

Yo estaba hablando con él, se lo estaba explicando.

La senyora presidenta:

A ver.

El senyor Castelló Sáez:

¡Ah!, yo también se lo estoy explicando a él.

La senyora presidenta:

Señora Escrig, señora Bachero y señor Castelló.

El senyor Castelló Sáez:

He dicho que no me extraña que sus compañeros de gobierno no sé qué...

La senyora presidenta:

Señor Castelló, señora Bachero y señora Escrig, no tiene ninguno de los tres la palabra.

El senyor Castelló Sáez:

Es acojonante.

La senyora presidenta:

Señor Castelló, se lo estoy diciendo con toda la buena voluntad.

El senyor Castelló Sáez:

Sí, muy bien, muy bien. Está claro, está claro.

La senyora presidenta:

Y usted es consciente...

El senyor Castelló Sáez:

Está claro.

La senyora presidenta:

...de que puede hablar de lo que usted estime, pero, desde luego, no se puede dirigir al resto de grupos porque estamos en la comparecencia del vicepresidente. Yo creo que eso merece el respeto, también, de los grupos de la oposición.

Continúe.

El senyor Castelló Sáez:

Lo es, presidenta, por eso haré unas preguntas a ver si *cap comentari* cambia, ¿no? ¿Me puede decir a qué corresponde, si es un pago de favores o cuestiones de máxima confianza, que la exparlamentaria Fabiola Meco y su asesora o cargo público Adoración Guamán fueran tesoreras de la fundación que usted presidía? ¿Me puede decir si contactó en algún momento, usted, con la *consellera* de transparencia sobre este asunto? ¿Nos podría decir, en ese caso, cuándo fue? ¿No han comentado absolutamente nada? ¿Es como si no existiera el elefante?

¿Cuánto dinero calcula que cobró la Fundación CEPS de países americanos por su asesoramiento, en global? ¿Cómo se pagaba a los integrantes de CEPS? ¿Cuántos trabajadores tenían? ¿Había caja B? Y, una última pregunta, si la fundación está extinguida, usted, como profesor de derecho que es, ¿me puede decir de dónde sale el dinero para pagar una deuda de una fundación extinta?

Gracias, presidenta.

La senyora presidenta:

Gracias, señor Castelló.

Ahora tiene la palabra el señor Salmerón. Un momento, por favor, que le ponga el tiempo. Cuando quiera, señor Salmerón.

El senyor Salmerón Berga:

Sí, la verdad que lo que es lamentable es que en esta comisión se amenace a diputados por ejercer su trabajo. Porque, al final, ¿miente también el Tribunal de Cuentas cuando dice que de las elecciones del 28 de abril hay gastos irregulares por un valor de 425.000,37 euros, parte de ellos destinados a pagar a una consultora con vínculos con la izquierda latinoamericana y que asesora al chavismo? No lo digo yo, lo dicen algunos compañeros suyos. ¿O es que la Fundación CEPS no ha recibido ni un euro? Es que no lo digo yo, lo dicen compañeros suyos, entonces, esto es lo más triste.

Su intervención, además de lamentable, la verdad que lo que me parece es un insulto, no solo a esta Cámara sino también a los valencianos. Ustedes, los del pueblo, no sé qué pueblo, la verdad, serán los afiliados suyos. Y está claro que han aleccionado ustedes a los partidos del Botánico para que tapen sus vergüenzas y desvíen el tema. Lo único cierto es que, tras analizar las cuentas del 2002 al 2012, los ingresos de la Fundación CEPS –y esto está probado– revelan varias constantes y es que, en la década del gobierno de Hugo Chávez, CEPS fue, además, yo diría, el único cliente con pagos de 1,6 millones; que fueron a asesorar directamente a Chávez; que se cobró año tras año sobre la implantación de un montón de cosas: sistema de seguridad social, de una falsa constitución que decía que la democrática era todo mentira.

Y usted estaba en esa fundación y, además, usted en un texto titulado, del Centro de Estudios Políticos Sociales de América Latina, «Una experiencia de mutuo aprendizaje» donde usted escribió sin medias tintas la estrechez de la

relación que existía entre la organización que usted montó con Hugo Chávez, incluso antes de que este llegara a la presidencia en el año 1998. Y que la influencia de CEPS en Latinoamérica está más que probada.

No obstante, no me ha respondido usted a ninguna de las preguntas que le he hecho, le seguiré preguntando por escrito o donde haga falta. Y le pido que reflexione, que aprenda usted más de otros *consellers* de su gobierno, como por ejemplo el de la vicepresidenta Mónica Oltra, que ha comparecido siempre que se le ha pedido para dar las respuestas que ella considere, pero ha comparecido siempre y ha dado respuesta a lo que le hemos preguntado.

Usted ha lanzado balones fuera, ha empezado a hablar de que si su *conselleria* hoy, como si usted compareciera otra vez para hablar de la gestión de su *conselleria*; pero aquí ha comparecido para hablar de su vinculación, en este caso, de los 21.000 euros que se cobraron en ventanilla, que usted no ha dicho nada ahí, y de la vinculación con CEPS. Y usted no dice nada.

Entonces, me parece, la verdad, además de insultante, bastante triste que usted se dedique a amenazar a diputados de estas Cortes por hacer el trabajo. Porque creo que desde que ha empezado la legislatura ningún *conseller* había amenazado a ningún diputado con llevarlo a los tribunales por hacer su trabajo, que no es más que preguntarle sobre las informaciones aparecidas en los medios de comunicación. Informaciones publicadas por periodistas, que han publicado los periodistas en medios de comunicación, y que yo únicamente le he preguntado por esas informaciones. Y usted no ha respondido a ninguna de esas preguntas.

Muchísimas gracias.

La senyora presidenta:

Gracias, señor Salmerón.

Es el turno ahora de la señora Peris. Cuando quiera.

La senyora Peris Navarro:

Gracias, presidenta.

Decepcionada, señor Dalmau, que hoy nos haya salido diciendo que Ciudadanos no ha hecho iniciativas legislativas. Dígame a mí, en cada presupuesto, todas las iniciativas –la ley de presupuestos es una iniciativa legislativa que hacemos cada año– todas las propuestas, que no le voy a enumerar aquí, que hemos contribuido..., otra cosa es que, como a usted no le gustan otro tipo de políticas, pero que hemos estado aportando. Me entristece, me entristece ver como tiene esa memoria selectiva cuando mi primera intervención en este parlamento valenciano fue ponerme a su disposición para hacer efectivamente esa compilación-reglamento, llámelo lo que sea, porque estaba disperso, cuando nos hemos puesto a su disposición para desarrollar la ley de vivienda.

Eso sí, le hemos denunciado hasta al Síndic de Greuges por «Reconstruim pobles», por esas subvenciones a dedo; le

hemos criticado los chiringuitos de Xaloc; le hemos criticado cuando usted quiere controlar, porque esa es nuestra labor. Hacemos las dos cosas. Iniciativas que suman, como sabe que le he felicitado, cuando ha hecho las cosas bien.

Usted dice que no es competente la comisión. Pues haber alegado donde corresponde. No, aquí. Aquí ya estamos en hechos consumados.

Mire, no ha de dar explicación de su actividad hace 20 años. Si es que creo que no lo ha entendido. Es que no le estamos pidiendo eso. Es que aquí cuando se le ha pedido..., por lo menos esta humilde diputada le está hablando de un hecho del 20 de septiembre del 2019, que usted ya es vicepresidente del Consell. Ya es responsable como cargo público. Y la transparencia, el evitar la opacidad, el que hemos venido a abrir ventana... Pues hágalo realidad.

Se equivoca, señor Dalmau. Porque, mire, aquí lo que creo que no es inquisitorio es preguntarle cuándo se ha disuelto CEPS. No es inquisitorio preguntarle en qué periodos usted forma parte y si usted era responsable de esa ayuda que se ha devuelto. ¿Por qué? Porque, mire, lo único que le preguntamos aquí..., porque su *consellera* de transparencia no fue capaz de contestar; al contrario, sembró dudas porque dijo lo contrario de lo que había en otro papel.

Mire, yo le invito a que ve usted la noticia de *Okdiario*, ese pago famoso del Banco Santander, que la *consellera* nos decía que era imposible saberlo y un medio de comunicación ya lo había filtrado. Es que el pago dice: «Efectuado por Fundación CEPS». Señor Dalmau, que usted era un cargo directivo.

Aquí no se está hablando de la concesión, que aquí se pierden ustedes de sí el PP... Olvídense. Ni tampoco de quien hizo la justificación. Lo que decimos es: una fundación disuelta... ¿quién hace el pago? Es un pago misterioso. Es un enigma a resolver. Usted era responsable. Hay una ley de prevención de blanqueo de capitales. *Conseller*, que no estamos en contra suya. Es que... le vuelvo a decir la expresión: se cree el ladrón que todos son de su condición. Que aquí venimos a clarificar, porque cuando en ese papel pone «Generalitat valenciana», yo me siento parte también de defender a mi comunidad. Estoy harta que ni comunidad salga en los papeles por casos de corrupción.

La pregunta era muy simple: señor Dalmau, usted como último responsable, ¿ha tomado medidas para averiguar este enigma? En ese sentido solo, señor Dalmau.

La senyora presidenta:

Gracias, señora Peris.

Ahora tiene la palabra la portavoz del Grupo Unidas Podemos. Señora Davó, cuando quiera.

La senyora Davó Bernabeu:

Gràcies, presidenta.

Malauradament estem veient ací, senyor vicepresident, que no té cap sentit preguntar allò que ja se sap, allò que ja està escrit en molts llocs i allò sobre el que s'ha respost.

I poden intentar amagar-ho com vullguen els grups que han demanat la seua petició o nomenar fonts tan fiables com *Okdiario* o *ESdiario*, però la veritat és que no tenen res més a dir ni res més a aportar més enllà d'intentar embrutar i, com deia abans, emboirar la fenomenal tasca d'una conselleria que ha estat creada per a dignificar el dret a l'habitatge. És una llàstima una utilització de les institucions públiques com la que s'està fent hui ací.

Afortunadament, la responsabilitat i el seny tornarà a estar de la nostra part amb la intervenció que sí que és l'adient i que tindrem després per a parlar de polítiques d'habitatge i com aquest govern està protegint les valencianes i els valencians.

Per tant, res més que tornar-li a agrair la seua predisposició, voluntat, valentia i paciència per estar hui ací amb una petició de compareixença que sols servix o intenten fer servir per a amagar en va tota la gestió que estan fent per a no deixar-nos parlar dels instruments públics i les mesures i els plans que estan desenvolupant des de la seua conselleria, inclús per a intentar amagar les vergonyes de les seves actuacions i les corrupcions, els bloquejos i les censures que veiem quan ells governaven.

I res més a dir. Simplement que esperem no tindre que utilitzar de nou aquesta comissió per a propostes com aquesta, que no venen al cas, de les quals ja n'hi ha molta informació i sí fer-ho per a poder continuar mostrant i tirant endavant polítiques públiques des del govern i també des d'aquest òrgan legislatiu que protegeixen les valencianes i els valencians i que facen ampliar els nostres drets, com anem a escoltar-lo d'ací uns moments.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyora Davó.

M'he despistat. Senyora Bachero, m'havia demanat vosté...? (Veus) I vosté, tampoc. Veritat? Gràcies.

Ara és el torn de la contestació del vicepresident. Ara sí, per un temps limitat de 3 minuts. Quan vullga.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

En primer lloc, continuar mostrant-los la meua disposició a poder parlar de CEPS, de tots el que vostés vullguen, del treball fet en Amèrica Llatina pels professors molt ben preparats que van estar treballant àmpliament durant molts anys, de tot allò que vam publicar, les revistes que es van fer, els llibres que es van fer, tenen ahí una lectura ja per a

poder començar i, si els interessa molt el tema, jo..., un dia, mos reunim, prenem cafè, xarrem una estona i escolte tot el que vullguen saber. Però on pertoca. On pertoca i en el marc personal. I amb molt de gust vaig a comentar-los la història de com es va fer una revolució en Amèrica Llatina en la qual vam participar molts professors i professores dels quals estic molt orgullós i trac pit permanentment.

Simplement, això. Perquè jo sobre el concepte d'amenaques no vaig a entrar. És a dir, que una persona diga que reclamar un dret..., un rescabament d'un dret civil perquè un diputat diga una falsedat... Això, que diga que és una amenaça és que ja no té nom. Efectivament, si la reclamació d'un dret civil ja no té..., no es pot fer, aleshores qui està amenaçant realment no soc jo. Qui està violant el dret al propi honor són vostés. Per tant, no vaig a entrar en eixe marc, lògicament.

I respecte a la qüestió, senyora Peris, li ho estic diguent. Jo no sé..., jo li ho puc explicar les voltes que vullga, però és aixina: hi ha hagut una compareixença en setembre de l'any passat de la consellera competent en l'assumpte. I va donar totes les explicacions que calia. Per tant, no insistisquen en una cosa que està morta.

Pregunten sobre els temes que vosté i jo sabem que importa a les valencianes i els valencians. Pregunten sobre com estem fent per a parar els desnonaments o demanant una moratòria..., que s'amplie la moratòria perquè no hi haja gent al carrer en els pròxims mesos.

Pregunten com estem fent per a donar el major nombre d'ajudes al lloguer mai atorgades en la Generalitat valenciana.

Pregunten com estem fent per a ampliar el parc públic quan, com ara explicarem, hem tingut una minva de milers de vivendes durant els últims anys. Eixa és la seua obligació. I la meua obligació, vindre i contestar-los.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor vicepresident.

Solucionat el primer punt de l'ordre del dia, vol que fem un descans?

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Com vostés vullguen. Jo no tinc... (Algú diu: «¿Cinco minutos?»)

Si volen agafar cinc minuts, per mi no hi ha problema.

La senyora presidenta:

Doncs fem un parell per a anar...

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La senyora presidenta:

...a necessitats fisiològiques i canviar els diputats que hagen de canviar.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

La senyora presidenta:

Voy a trasladar una petición, que se suba un poco la temperatura del aire acondicionado porque hay miembros de la comisión que están congelados. *(Veus)* He dicho un poco. Señor Castelló, ¿para esto también tiene que protestar? *(Veus)* A ver...

Compareixença del vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica, senyor Rubén Martínez Dalmau, per a explicar les mesures compreses en el pla 2400 d'Habitatge protegit públic 2021-2026, sol·licitada a petició pròpia (RE número 34.965)

La senyora presidenta:

Señores diputados, señoras diputadas, vamos a seguir con el transcurso de la comisión y pasamos al punto número 3, que es la comparecencia del vicepresidente segundo del Consell y conseller de Vivienda y Arquitectura Bioclimática, para explicar las medidas comprendidas en el plan 2400 de Vivienda Protegida Pública 2021-2026, a petición propia. Vuelvo a decirle, sin tiempo para su comparecencia.

Cuando quiera, encendemos el micro y empezamos.

El senyor vicepresident segon del Consell i conseller d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica:

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La veritat és que és un plaer per a mi poder explicar-los amb deteniment el pla 2400, que és una iniciativa que, com veurem, suposa un abans i un després en la tasca de la Generalitat Valenciana en matèria d'habitatge.

I sense més dilacions, els explique breument l'estructura de la meua intervenció: en primer lloc, realitzaré un breu recorregut sobre la història recent del parc públic de la Generalitat Valenciana perquè tinguen totes les dades clares,

un recorregut que servirà per a contextualitzar i remarcar la rellevància d'este pla importantíssim que és el pla 2400; i, en segon lloc, exposaré els dos eixos sobre el que s'erigix este pla elaborat per la vicepresidència segona.

Senyories, durant més de vint anys el parc públic de la Generalitat Valenciana ha estat sotmés als capritxos de les dinàmiques mercantils i als seus daltabaixos. Els governs que precediren el Botànic van reduir la política d'habitatge a una simple mesura de suport econòmic al servei de les necessitats de grans constructores, i, quan les diferents crisis dels últims trenta anys posaven en escac a un sistema econòmic basat en el ciment i en la rajola, l'administració pública aportava diners públics sense demanar res a canvi que beneficiara a la ciutadania. Amb els anys, hem pogut comprovar que aquella política d'habitatge va servir per a transferir els diners de tota la ciutadania cap a les butxaques d'uns pocs, una política d'habitatge que, en definitiva, pretenia engreixar la bombolla financera que va acabar amb una de les pitjors crisis de la nostra història recent. Però, què va suposar esta política d'habitatge per al parc públic de la Generalitat Valenciana?

Miren, vostés, des de 1991 es van construir al País Valencià quasi 190.000 habitatges protegits, repetisc, 190.000 habitatges protegits!, i pràcticament tot este habitatge es va construir abans de 2008. Doncs, bé, d'estos 190.000 habitatges, quasi 200.000 habitatges protegits, la Generalitat no ha pogut gestionar ni el 20% dels habitatges; tot en mans privades, res en mans públiques.

En els anys més durs de la crisi, és a dir, de 2009 a 2014, els responsables de la gestió d'eixe moment van continuar amb la construcció d'habitatges protegits destinats a la venda, i 8.836 habitatges que hagueren pogut destinar-se a lloguer es van privatitzar, es van vendre, i van passar a mans d'una suposada classe mitjana que, malauradament, mai va existir. I no sols això, sinó que alhora s'anaven desprenent, a poc a poc, del parc públic d'habitatge mitjançant contractes de lloguer amb opció a compra; contractes de lloguer amb opció a compra que s'executaven en la seua totalitat i molts d'ells encara estan vigents ara mateix.

Segons l'estudi sobre la situació de l'habitatge públic a la Comunitat Valenciana, de l'Entitat Valenciana d'Habitatge i Sòl, al 1995, l'EIGE gestionava més de 37.000 vivendes públiques, de les quals el Botànic ha heretat menys de la meitat, exactament un 41%, és a dir, hem perdut 22.000 habitatges *(Veus)* ... Sí, clar que sí, dic que, segons l'estudi de l'Entitat Valenciana d'Habitatge i Sòl, de l'EVha, al 1995, l'EIGE gestionava més de 37.000 vivendes públiques, de les quals ara, en el Botànic, s'ha heretat menys de la meitat, és a dir, exactament un 41%, i això vol dir una pèrdua de 22.000 vivendes.

Davant esta situació, que requeria una resposta contundent per part de l'administració pública, esta vicepresidència segona i Conselleria d'Habitatge i Arquitectura Bioclimàtica va elaborar el pla Hàbitat 2030, que vostés coneixen molt bé perquè vaig vindre ací a exposar-lo i saben que és el nostre full de ruta de les nostres polítiques d'habitatge, és un full de ruta amb el que aspirem a establir les bases per a ampliar el parc públic fins als 32.000 habitatges en els propers deu anys. Això significa duplicar el nombre existent a dia d'avui, si sumem les xifres del parc d'habitatge autonòmic i el parc